

Byabladet

Nr 4

LERBERGETS BYFÖRENINGIS MEDLEMSTIDNING

2015

Sladdergudan, gammal som gatan

Årets sista dopp

Nytt från Camping och Natur

Håkan Rydhströms fyr invigd

Färdigklippt

Lakritsprovning m.m.

ORDFÖRÄNDEN HAR ORDET

Vintervila

Igelkotten sover under lövhögen. Hornugglan har flyttat in på den vintertomma campingen igen. En ensam julros blommar i rabatten bland vissna löv. Naturen vilas och vi drar oss inåt till värmen. Kanske till bastun på piren som nu är klar.

Har ni tänkt på hur milt det är i byn? Jag forskade i saken och via data från SMHI fick jag reda på att den meteorologiska vintern kommer hit den 15 januari och våren den 15 februari. Det är mörkt men sällan kallt.

Bland mina åtaganden som ordförande ingår att gå runt och hälsa nyinflyttade välkomna i byn. Det är en trevlig syssla och denna höst har ett antal unga bybor flyttat hit. Jag tycker att vi som har bott här lite längre har ett särskilt ansvar att få med dem i gemenskapen. Bjud in, bjud med, bjud till!

Byaföreningens verksamhet bygger på att många är engagerade. Ingen kan göra allt men alla kan göra något. Vi har trevligt och lär känna varandra.

Just nu arbetar valberedningen med att ta fram förslag på val till styrelse för nästa verksamhetsår.

På önskelistan står fler kvinnor och fler unga. Har du något förslag så kontakta Britt-Marie Andrén som är sammankallande.

Vi är en arbetsgrupp inom styrelsen som har fått i uppdrag att se över föreningens stadgar. Vårt förslag som kommer att föreläggas stämman i mars 2016 finner du på hemsidan lerberget.se. Kolla gärna det där och kommentera.

Så ett upprop till kvinnorna i byn. Jag har själv tidigare motionerat om att vår förening ska byta namn från "Lerbergets Byamän Ekonomisk Förening" till "Lerbergets By Ekonomisk Förening" men detta avslogs av stämman. Vad tycker ni? Om ni håller med skriv en motion till stämman 2016 och kom och rösta.

Vi ses i byn

Lars Wirén
ordförande

HÄNDER I BYN

Söndagen den 20 december

Hoddan öppen för utställning och försäljning från kl. 14.00

Utställare:

Eivor Hjorth – textil
Inger Andersson – dockor
Ulrika Bjerremand – ljus
Sonja Höjgaard – luffarslöjd

Julfest på hamnen. Dans och lekar kring granen kl. 16.00

Tisdagen den 29 december

Seniorernas jullunch på Restaurang Skogsbrynet kl. 13.00

Torsdagen den 3 mars 2016

Senilteatern, mera information och inbjudan kommer i brevlådan.

Varje vecka

onsdagar kl 9.00 och söndagar kl 10.00

Stavgång i grupp. Samling på hamnen för en timmes promenad tillsammans.

För att få aktuell information titta gärna på vår hemsida www.lerberget.se.

Byabladet

Medlemsblad för Lerbergets
Byamän ekonomisk förening.
Nr 4 2015 · Årgång 29
Bankgiro: 5063-8345

Ansvarig utgivare: Lars Wirén
Tryck: Stibo Media AB

Kontakt:

Byabladet c/o Monica Strömgren
**Lerbergets byaväg 2,
263 52 Lerberget**
Tel: 042-33 10 50
E-post: byabladet@lerberget.se

Redaktionskommitté:

Redaktionen	byabladet@lerberget.se
Stina Arvidsson	stina@lerberget.se
042-33 12 56	070-928 81 66
Mia Cox	mia.cox@telia.com
042-21 07 66	0706-17 67 06
Ingrid Hallberg	inghal@telia.com
042-33 34 56	070-877 73 34
Mats Müller	matm@stibo.com
0728-57 59 93	
Maria Falkborn Sandemyr	maria.falkborn@home.se
042-34 12 89	
Monica Strömgren	monica.stromgren@gmail.com
042-33 10 50	0707-70 80 36
Martin Werner	mart.we@outlook.com
042-34 34 46	
Webmaster: Martin Cox,	webmaster@lerberget.se

Tipsa om vad du tycker tidningen ska ta upp! Önskas insänt material i retur, kom ihåg att bifoga kuvert med adress och frimärken!

Nya medlemmar hälsas välkomna till byaföreningen. Medlemsavgift 200 kr per hushåll, dvs boende i byn. **Boende utanför byn** kan ansöka om att få Byabladet mot portokostnad 75 kr per år.

Omslagsbild: **Martin Werner**

Översyn av våra stadgar, föreningens grundlag

Alla föreningars verksamhet utgår från deras stadgar. Stadgarna kan bara ändras av den årliga föreningsstämman där alla medlemmar kan delta. I vårt fall krävs det ett godkännande på två stämmor efter varandra.

Styrelsen som väljs av föreningsstämman skall sköta föreningen enligt stadgarna.

Då och då när vi diskuterar olika idéer och förslag i styrelsen måste vi ställa oss frågan "Är detta förenligt med våra stadgar". Ibland är det inte så lätt att avgöra det.

Styrelsen har därför tillsatt en arbetsgrupp för att göra en översyn av stadgarna bestående av Ann-Christin Axelsson, Ulla Andersson,

Jörn Möller, Henry Hjort och mig. Detta har resulterat i ett förslag till reviderade stadgar som kommer att föreläggas föreningsstämman som hålls i mars 2016. Om det får godkänt där går det vidare till stämman 2017 och kan om det godkänns igen, börja gälla då.

Så vad är det då vi vill ändra? Det första exemplet är paragraf 1, den så kallade portalparagrafen som beskriver ändamålet med vår verksamhet. Du kan läsa både den nu gällande lydelsen och förslaget i rutorna här nedan. Byaföreningen uppstod för att samverka i det dagliga arbetet och näringarna. Fisket var den främsta näringsskällan och därför var hamnen den viktigaste gemensamma egendomen. Tångtäkt från stranden och ved från sko-

gen var andra viktiga verksamheter. Det är därför som det i våra nu gällande stadgar står "främja medlemmars ekonomiska intressen". Idag när vi inte har någon som har fisket som arbete eller är beroende av ved från skogen är detta inte lika aktuellt. I vårt förslag har vi i stället försökt ta fasta på vad föreningen gör för medlemmarna nu.

Det blir både för långt och tråkigt att gå igenom alla paragrafer här. Besök i stället vår hemsida lerberget.se. Där kan du läsa våra nu gällande stadgar och förslaget. Du har också möjlighet att kommentera och ställa frågor.

Om du inte är bekväm med den moderna tekniken kan du ringa mej på 0702942929.

Lars Wiren

Första paragrafen i våra nuvarande stadgar

§1 Föreningen vars firma är Lerbergets byamän ekonomisk förening har som ändamål att främja medlemmars ekonomiska intressen genom att inneha, förvalta och underhålla nuvarande byamäns egendom, såsom strandmark, skogsplantering med tillhörande campingplats, hamnanläggning med bodar med alla därvid följande uppgifter för underhåll, rengöring och trevnad.

Första paragrafen i förslaget till ändrade stadgar

§1. Föreningen vars firma är Lerbergets Byamän Ekonomisk Förening har som ändamål att främja medlemmarnas gemensamma intressen i Gamla Lerberget genom att:

- driva, underhålla och vidareutveckla föreningens egendom såsom hamn, campingplats, mark, skog och fastigheter och sträva efter, att göra detta på ett för miljön hållbart sätt
- bevara byns kulturarv och historia
- anordna gemensamma aktiviteter
- representera byns gemensamma intressen i kontakter med myndigheter

Var är du

Ge en julklapp med bestående värde

I Lennart Ohlssons artikel i förra numret av Byabladet (Nr 2-3, 2015) uppgav Tryckfelsnise att Jonas Högströms skulptur "Var är du" är placerad i Landskrona. Den står i Ängelholm och ingen annan stans.

När nu julen närmar sig och det blir dags att tänka på julklappar, passa då på att ge dig själv eller någon närstående en julklapp som både du och andra kommer att ha glädje av i många år framöver, nämligen en gåva till Lerbergets egen Jonas Högström-skulptur. Du sätter in pengarna på Byamännens särskilda gåvokonto, bankgironummer: 579-3336.

Din gåva är betydelsefull, för vi har en bra bit till mål ännu.

Martin Werner

I början av vecka 46 fanns det ca 64000 kronor i gåvokontot. Följ det fortsatta insamlingsläget på www.lerberget.se. (Red anm)

Sladdergudan, gammal som gatan

Man ser inte det som man aldrig har sett. Så var det för mig med denna lilla vägstump. Man går Fikas lid upp från havet och där till höger ligger den. Den ligger där sedan mycket länge och är väl känd bland de gamla lerbergarna men okänd för oss sent inflyttade. Det fanns inte en skylt med gatunamn. Men så lätt är det inte, kärt barn har många namn.

Klas Ivarsson som har bott många år i korsvirkeshuset i slutet av gatan berättar gärna. Det var hans farfar Pål Bengtsson som bodde i samma hus och som gav ett av namnen. Klas tar fram Kullabygden Hembygdsförenings Årsskrift 1966 och bläddrar fram en artikel "Gator och gatunamn i Lerbergets by" av Helmer Hansson. Jag citerar:

"Just väster om Fredrikas hus går en liten återvändsgränd in till tvenne där belägna fastigheter.

Den är mycket gammal och kallades på 1800-talet för Sladdergudan, men heter numera Pål Bengts väg. Pål Bengtsson var byfogde i Lerberget åren 1886-1918 och var fiskare. Han hade i unga år varit både i guldruschen i Kalifornien och i Alaska."

Det andra namnet som Klas nämnde var det i folkmun vedertagna Sladdergudan.

Vi i Byaföreningen tyckte att gatan var värd en skylt men vilket namn skulle vi välja? Det blev Sladdergudan och nu finns skylten på plats.

Lars Wiren

Klas Ivarsson vid Sladdergudan

Årets sista dopp från bryggan

Efter ett lite kyligt bad.....

.....är det skönt att svepa om sig badrocken.....och gott med fika i Ruffen.

Kortnytt från Camping och Natur

Större lekplats med nytt grus

Tack vare ett stort tillmötesgående från Byns fiberkabläggare har vår lekplats norr om hamnen blivit ordentligt utgrävd och något förstörd. Påfylld med nytt EU-grus kommer den förhoppningsvis nu att bli lättare att i framtiden försvara mot inväxande gräs.

Text: Martin Werner
Bild: Göran Dreveborn

Hjärtstartare på hamnen

En hjärtstartare är inköpt och placerad på Hoddans östra vägg i ett uppvärmt skåp. Utbildning i hjärt-lungräddning kommer att erbjudas alla intresserade i Byn. Det är viktigt med denna utbildning för att kunna använda hjärtstartaren rätt i en akut situation.

Martin Werner

Utbildning

Två utbildningar i hjärt- och lungräddning hölls kvällstid på brandstationen i Höganäs den 17 och den 18 november. Vi som kom dit fick öva praktiskt på varsin liten docka och är nu uppdaterade i de senaste anvisningarna för antal hjärtkompressioner och inblåsningar. Dessutom fick vi en demonstration av precis en sådan hjärtstartare som nu finns uppsatt i Lerbergets hamn.

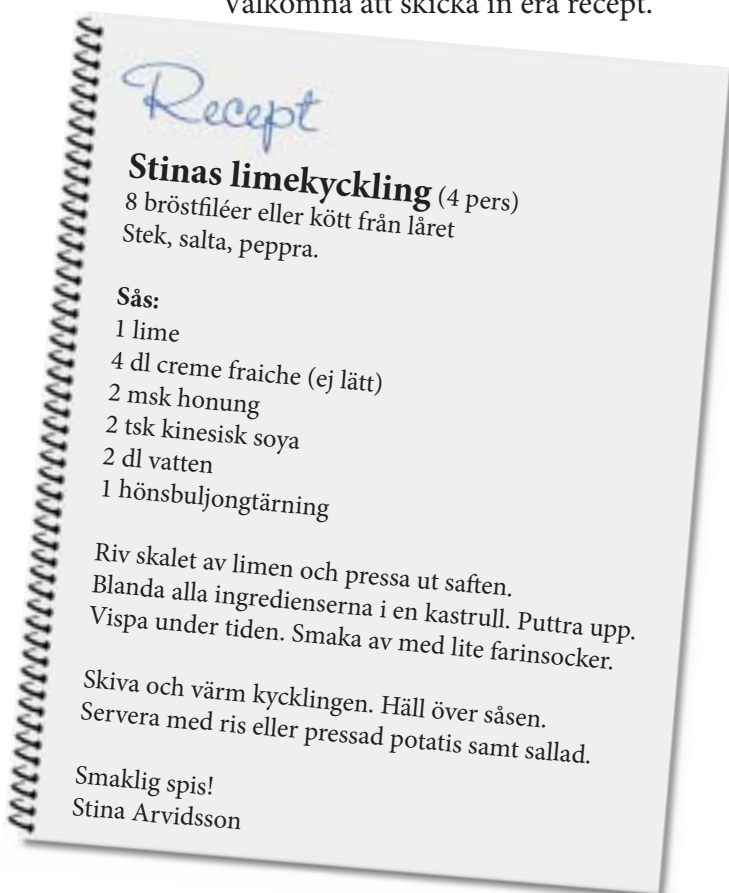
Som en extra hjälp kan jag tipsa om väldigt bra appar att ladda ner i era smarttelefoner, t ex: Rädda Hjärtat från Hjärt-Lungfonden, där man också kan se var närmaste hjärtstartare är placerad, och Förstahjälpen från Röda Korset.

Text: Monica Strömngren
Bild: Mats Strömngren

Receptstafetten fortsätter...

Med mitt och familjens favoritrecept på limekyckling. Tyvärr har det ännu inte inkommit några recept från er läsare. Men jag ger inte upp utan här är adressen igen stina@lerberget.se

Välkomna att skicka in era recept.

Håkan Rydhströms fyr invigd

Söndagseftermiddagen den 27/9 samlades ett 40-tal personer vid den nya fyren, Håkan Rydhströms fyr, för en officiell invigning. Familjen Rydhström var representerad med hustru, barn och barnbarn, alla försedda med var sin röd ros som kastades ut i Sundet efter invigningen.

Mats invigningstalar.

Invigningen inleddes av Mats Hallberg, som berättade den sorgslustiga historien om hur önskan att flytta en röd prick ledde till krav på ny sjömätning (se Byabladet nr 4, 2014). Vid denna upptäcktes två stora stenar i södra inseglingrännan, vilket resulterat i att man måst vinkla inseglingrännan för att undgå stenarna. Transportstyrelsen bestämde att den gamla sektorsfyren skall ersättas av en ny rundstrålande fyr, vilken nu är på plats och har bekostats av de medel som donerades till Byn i samband med Håkan Rydhströms tragiska bortgång för tio år sedan.

Att familjen donerat pengar till just fyren, framgick av dottern Jennys minnestal. När hon och pappan en mörk natt kom med båt från Mölle strejkade fyren, vilket skapade stora problem att ta sig in i hamnen. Då hade pappa Håkan sagt att när han blev pensionär, skulle han se till att fyren alltid fungerade. Invigningen avslutades med att Lars Wirén och barnbarnet Maximilian hjälptes åt att avtäcka bronsplattan med texten: Håkan Rydhströms fyr. En hamnfyrns uppgift är att under-

lätta en säker insegling i hamnen. För detta krävs ledfyror antingen i form av en sektorsfyr, vilket är en fyr med vit sektor som markera farleden och som lyser rött när man kommit för långt åt babord (vänster) och grönt när man är för långt åt styrbord (höger) eller två ensfyror. Nu när södra inseglingrännan är vinklad skulle detta kräva ytterligare en sektorsfyr, vilket Transportstyrelsen tydligen tyckt vara överkurs för en så liten hamn. Den nya fyren talar om var hamnpiren ligger. Sen gäller det att hitta prickarna eller lita till GPSen när man går in i hamnen i mörker.

Jenny minnestalar.

Håkan Rydhströms fyr kommer från Finland. Den har LED-ljus på bara 6 Watt (den gamla fyren var på 100 Watt). Ändå syns denna längre, hela 6 sjömil vid klart väder. Även vandrare på Kullaleden ser fyren eftersom den strålar hela varvet runt. Enligt tillverkaren ska

fyren vara underhållsfri de kommande åtta åren. Den har två stora batterier och är dessutom kopplad till elnätet.

Maximilian och Lars avtäcker minnesplattan.

Finns det något bättre sätt att minnas Håkan Rydhström än genom denna fyr, som så snart mörkret faller strålar med vitt klart sken ut över hav och land.

Martin Werner

Jenny kastar sin ros.

I VÄNTAN PÅ JULEN

En måndagskväll samlades ett femtontal damer i sina bästa år för att under Stina Arvidssons ledning binda sin egen dörrkrans.

Det var tredje året som Stina ställde upp som ledare och inspiratör.

Vi höll till i Mellanskolans källare, som Stina inför kvällen piffat

till med granris, mossa och buxbom. Dessutom fanns det rikligt med dekorationer för alla smaker. Kottar, kanel, hyacinter, band i olika färger m.m. prydde borden.

Efter Stinas introduktion började vi skapa. Kanske lite trevande först, men snart sänkte sig tystnaden och koncentrationen var helt på kransen.

Ganska fantastiskt med tanke på att vi damer verkligen kan göra minst två saker samtidigt.

Nåja snart började vi snegla på varandra för att utbyta tips och idéer och kvällen blev både kreativ och social.

Vi kände oss mycket nöjda när vi varsamt bar hem våra kransar i novembermörkret, som denna kväll faktiskt var upplyst av både snö

och måne.

TACK Stina för att du ställde upp!

Text: Maria Falkborn Sandemyr

Foto: Monica Strömgren

*Lerberget i vinterskrud 2012
foto: Ingrid Hallberg*

Nu är det färdigklippt!

Efter nästan femtio år som frisör, beslöt Ulla-Britt Andersson sig för att stänga sin Salong Byklippet i slutet av juni.

Ulla-Britt började på Höganäs Damsalong redan som 15-åring, direkt efter 8:an. På hösten började hon på yrkesskolan (Rönnowska) i Helsingborg.

På den tiden var man tvungen att ha en praktikplats på en salong för att kunna bli antagen till den 4-åriga frisörutbildningen. Under utbildningen varvades teori och praktik. Sista året var det enbart praktik på salongen. Det avslutande eldprovet, förlåt gesällprovet, pågick under två dagar och innehöll många moment, som t.ex. klippning, färgning, permanent, ögonbrynsfärgning, och manikyr. Här ingick också vardagsfrisyr, festfrisyr och brudfrisyr. Ulla-Britt fick sitt gesällbrev och var nu frisör "på riktigt".

Under 22 år arbetade hon på Peggy-Salongen i Höganäs. Så småningom väcktes tanken på att starta eget.

Från grovkök till salong

När de två döttrarna vuxit upp bestämde Ulla-Britt 1988 sig för att göra om sitt grovkök i villan på Per Jacobs väg till salong. Många kunder "följde med" henne till Byklippet. Hon delade ut lappar i brevlådorna i Lerberget, men annars har hon inte behövt ägna sig åt marknadsföring. Ryktet har gått

från mun till mun. Och kunderna har strömmat till.

Alla åldrar från när och fjärran

Ulla-Britts kunder har varit mellan 1 och 96 år. Många har kommit från Kullabygden men det har också funnits kunder från både Växjö och New York. Kundkretsen är på ca 150 och det är mest stamkunder. Både damer och herrar har varit välkomna. Ulla-Britt har kontinuerligt utbildat sig på kurser och frisyervisningar.

Hon är mycket social, älskar att prata och att ha nöjda kunder, som ger positiv respons.

Saxen, frisörens viktigaste arbetsredskap, kostar från 5000 SEK och uppåt. Då saxen är mycket ömtålig, gäller det att vara stadig på hand, när man klipper till.

När jag frågade Ulla-Britt, om hon någon gång haft lust att klippa till en kund på mer än ett sätt, svarade hon, att det en enda gång varit ganska nära. Men som frisör får man vara diplomatisk, så hon löste det verbalt istället.

Viktigt med friskvård

Ulla-Britt har hållit sig i trim för att orka med sitt jobb och slippa arbetsskador. Hon har tränat mycket, bl.a. joggat, promenerat och gått på Friskis & Svettis men också unnat

sig massage.

Första friåret i livet

-Det var roligt, så länge det varade, men nu känns det skönt att ha sin frihet, säger Ulla-Britt.

Nästa år fyller hon 70 och ska åka med man, barn och barnbarn till Hawaii. Då blir det till att koppla av och bara njuta av livet. Det är hon verkligen värd efter 50 år i yrkeslivet med upp mot 100.000 klippningar!

Maria Falkborn Sandemyr

Lakritsprovning på Skogsbrynet

En fredagskväll i oktober samlades ett fyrtiotal lakritsälskare på restaurang Skogsbrynet för att lära sig om och provsmaka olika lakritsprodukter. Efter lite tekniskt strul började Frida Andersson från Lakritsfabriken att visa bilder och berätta. På bordet framför var och en låg ett ark med torkad lakritsrot, lakritspulver och granulat, som utvunnits ur roten samt olika typer av lakrits och godis. Vi fick veta att sumererna som bodde på flodstränderna vid Eufkrat och Tigris redan på 4000-talet f.Kr använde lakritsrot som medicinalväxt. Här i Sverige dröjde det till 1600-talet e.Kr innan man började använda lakrits, då främst som magmedicin. 1760 uppfanns den mjuka lakritsen av misstag, då en engelsk apotekare råkade hälla mjöl i lakritsmedicinen som han höll på att koka.

Lakritsfabriken tillverkade 2011 Sveriges första glutenfria premiulakrits genom att ersätta vete-mjöllet med ris mjöl. Den exporteras till många länder i Europa samt till USA.

Medan Frida berättade, testade vi smakproverna. En del smakade starkt och salt, t.ex salmiak, andra smakade mera mjukt och sött. Salmiak tillsätter man när man vill göra saltlakrits, det är enda skillnaden, fick vi veta. Naturligtvis fick

vi också smaka några av de färdiga produkterna t.ex. chokladdoppad lakritstoffee med smak av polka eller hallon.

Vi tackade Frida för en mycket

informativ och lättisam föreläsning och avslutade kvällen med en bit god pizza och ett glas vin eller öl.

Text: Gunilla Pedersén

Foto: Privat

Fiber – hur gick det?

Lägesrapport den 23 november 2015.

Jag talade med Anders Kallin på Höganäs Energi om fibersatsningen i Gamla Lerberget. Han berättade att de håller på att installera fibern i de sista fastigheterna. I dagsläget har 163 hushåll skrivit på kontraktet som innebär att drygt 50% ansluter sig, vilket är fler än de 41% som anmälde intresse efter vår kampanj i våras.

Det som sedan återstår är asfaltering efter grävarbetena och det beräknas att vara klart före jul. Jag hoppas att ni är nöjda med installationen, som jag själv tycker har varit väldigt smidig. De flesta av er bör kunna klara er med trådlöst internet i hela huset med en bra router för WIFI. Om ni skall köpa en ny sådan bör ni köpa en som klarar den senaste standarden 802.11ac som ibland kallas bara ac. Den lite äldre standarden heter 802.11n.

Mats Strömgren

Kvällsvandring

November har lagt en fuktig filt över människorna, klocktiden har justerats och vinterdäcken är på plats. Gator och gudor slumrar, jag sammanfattar dagen. Kvällsrundan startar vid min egen brevlåda.

Min brevlåda är gammal och sliten men duger bra. Förutom fönsterpost och reklam (jag är lite nyfiken och vet att reklamutdelning också är ett jobb), får jag ibland riktiga brev, skrivna för hand.

Flera av mina vänner skriver brev för hand. Det är en gåva. Man känner igen varandras stil sen förr. Det är ett nöje att skriva brev även om handstilen har genomgått en viss metamorfos sen fröken Bengtssons tid. Med hennes fasta hand om min egen visade hon hur man skulle forma de första bokstäverna, först lilla i. Snyggt blev det i den dubbellinjerede välskrivningsboken. Det var i småskolan, som nu heter Lillgården, den som jag just passerar. Det är tänt därinne. Förberedelser pågår inför en ny skoldag och kanske övningar inom den nutida skrivkonsten.

På Mellangatan står soptunnorna ordentligt placerade för tömning nästa morgon, alla med handtaget utåt.

Skuggfigurer lösgör sig ur mörkret. Det är tid för hundarna att få frisk luft. Ett diskret "hej" och jag är ensam igen. Fint med ett "hej" även om det inte är någon man känner. Vi hör ju ihop.

Skönt att det också lyser och lever i gamla Folkskolan. Fint att den blivit ett hem för pojkarna som flytt från krig och farligheter. Måtte det gå dem väl.

Nu viker jag av mot vattnet som ligger mörkt och stilla. Bara några enstaka änder flaxar upp och flyger en bit längre ut och försöker hitta en viloplats för natten, men på stenarna sitter svarta silhuetter i rader och vägrar flytta på sig. Fyren vid Nacke hoved blinkar i samförstånd med byns nya fyr under överinseende av den på Kullens yttersta spets.

Vid Lilla Bro måste jag alltid stanna. Det har varit "ålandsvind" så stenarna ligger synliga långt ut. Tankarna far iväg långt tillbaka i ti-

den, flera hundra år. Kan det vara så att någon av dem som steg iland och ristade årtalet på "Stenen", lämnade kvar sitt DNA? Och finns det i så fall kvar på något vis i byn? Snurrig tanke men ändå.

Vidare söderut förbi fortet måste jag trycka mig intill muren för att inte komma i vägen för en cykelfantast. Nu öppnar sig sikten mot backarna och jag skymtar dammarnas svarta ögon bakom vassen. Ännu lyser renfanans blommor vid vägkanten bland nyponbuskarnas övermogna frukter. Snart ska frosten sätta punkt för det som växer men ännu så länge får vi njuta av höstens färgtrolleri.

Nu tar jag vägen österut över Byavägen, vidare över 111:an mot kyrkan och skolan. Biblioteket har visst kvällsöppet och påminner mig om att jag har böcker att lämna. Hämta också för den delen. Servicen är fantastisk. Verkligen ett bibliotek att vara stolt över.

Vandringen går vidare genom de små trädkantade gränderna förbi kyrkan bort mot golfbanan. Det gäller att se upp för här leker bar-

nen skymningslekar som omväxling till läsläsning och TV. Leker de kanske "Burken" som våra barn gjorde vid hamnen förr i tiden? I så fall heter det nog något annat.

Hoppas, här gäller det att se upp. En "kick" har lämnats mitt i gränden och det fnissas bakom hörnet när en fotboll snurrar förbi mina fötter. Det är något visst med att leka ute i skymningen.

Röster från fotbollsarenorna hörs på långt håll och strålkastarna är tända för träning.

Jag tog inte stavarna med mig så det får bli kortaste vägen hem under tunneln in på Duvvägen, längs skogskanten. Träden står mörka och hotfulla, påminner om min skolväg för länge sen. Då fanns inga gatlyktor att ty sig till.

Mina trogna husvakter väntar på trappan, vrålhungriga. Resultatet av kvällens jakt visas förstås upp. Jag tar fram spaden och gräver ner troféerna. Funderar förresten på att sätta upp en skylt på porten. "Här vaktar vi".

Ingrid Hallberg

Julhälsning till byborna i Gamla Lerberget

Bilden till höger föreställer Jesusbarnets flykt till Egypten.

En målning av den italienske konstnären Giotto di Bondone (1267-1337). En bild som talar om en utsatt familj, ett utsatt barn.

En påminnelse om att aldrig förr har så många människor varit på flykt sedan andra världskriget.

För oss som bor på tryggt avstånd från krig och fattigdom har en orolig värld plötsligt kommit oss nära genom tiggaren utanför ICA och människor på flykt. Givetvis finns det fattigdom och flykt som vi inte ser också mitt ibland oss. Det kan förstås skapa en rädsla och oro att inte räcka till, men det kan även skapa engagemang och gemenskap. För här behövs alla goda krafter samlas. Vi kan göra klädinsamlingar, fylla mammaboxar (www.mammaboxen.nu), hjälpa till med språket, läxor, spela fotboll eller sällskapsspel med ensamkommande flyktingbarn och mycket annat. Om vi bara vågar använda vår fantasi och gå utanför vår trygghetszon. Här kan våra kyrkor bli en mötesplats för goda krafter och en kanal för de behov som finns. Som präst i Lerbergets kyrka och som kyrka "mitt i byn" (i och för sig på fel sida av vägen utifrån G:a Lerberget sett) tänker jag att vi kan sammanföra människor som vill göra något. En kan inte göra allt, men tillsammans kan vi göra något. Vad vill du göra? Du är välkommen att höra av dig både med idéer och en hjälpande hand, för du behövs!

Sedan tänker jag att vi alla kan känna oss ensamma och rotlösa någon gång, när trygghetens broar bränns, när den grund vi står på skakar. Då finns vi också här för dig, men även då livet är på topp och det finns en längtan att bidra med något – då behöver vi dig! Vi kan i nuläget erbjuda mötesplatser såsom Sopp-lunch, Bibelsamtal, Café Lerberget, Kvinnofrukost (till våren) Öppen

förskola, barn och ungdomsgrupper och gudstjänster. Vi behöver alla mötesplatser och rastplatser på Livets väg, kyrkan kan vara en sådan. Här får du hämta kraft och bli sedd – inte minst av en Gud som själv sträckt ut en hand i Jesus och som gått utanför sin komfortzon. En Gud som själv varit på flykt och vet hur det känns "att inte passa in". En Gud att fly till när allt känns oroligt. En Gud som efter sin himmelfärd (Kristi himmelfärdsdag) behöver sin kropp (kyrkan) där du och jag får vara en medlem och vara Kristi utsträckta hand.

Så mitt i alla julförberedelser, stanna upp och låt inte bara Jesusbarnet bli ett julpynt bland allt annat. Låt istället barnet i julkrubban, påminna om att se barnen runt om oss; våra egna barn, liksom ensamkommande flyktingbarn och inte minst vårt eget inre barn, som behöver komma till ro. Som en påminnelse om att hos Gud finns en fri(d)zon, en fristad, även för dig att ta emot och ge vidare.

Varmaste hälsningar i Juletid.

Therese Bjerle,
präst i Lerbergets kyrka
e-post:
therese.bjerle@svenskakyrkan.se

info om vår verksamhet hittar du på
www.lerbergetskyrka.se

Den gamla bilden

Åter är det HG 1399 "Benny" som har fångat Roberts intresse, där hon ligger färdiglastad vid långkajen. Man har stuvat ner närdingar och fläkransar i rummet, och nu är man klar att kasta loss och gå över i Hornbaecksbukten och driva efter sill. Martin Andersson står kvar i rummet och Johan är nere i maskin och gör klar blåslampan. Lutad

mot styrhuset står Oscar Andersson, som snart skall inta sin vanliga plats i styrhålet akter om styrhytten. Men vilka är de övriga? Mannen på kajen vid aktern verkar bekant till kroppshållningen.

Kan det vara Gustav Sallander? Men han brukar ju aldrig komma ner till hamnen, åtminstone inte utan hästen "Max" och vagn för att

hämta ett lass tång. Men det kan ju vara så att systemen Hedvig har bett honom gå ner och tinga några kilo sill för att salta in. Så kan det vara. De övriga vågar vi inte gissa på. När kulan lyser röd på tändkulemotorn drar Johan igång och snart är man på väg ut ur hamnen.

Text : Pauli Ohlsson

Foto : Robert Nilsson.

FRI TALAN

Så här i vintertider

I skrivande stund är byn snötäckt. Vackert – men halt. Riktigt osäkert känns det när det blir mörkt. Tänk på att skotta era trottoarer så att man slipper gå ut på gatan för att ta sig fram.

Monica Strömgren

Skriv gärna ett inlägg som kan gå under denna rubriken. Kan gälla allt mellan himmel och jord.

LERBERGSBO.....

Har du några uppslag eller tips med anknytning till vår by, tveka inte utan hör av dig till någon i Byabladets redaktion eller via mail till byabladet@lerberget.se